

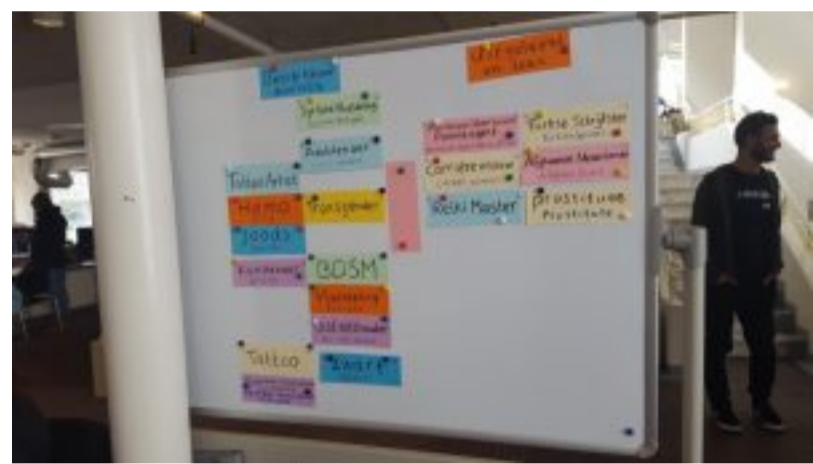
Home

Aandacht

Ons raadslid Bas als menselijk boek @ CODA

The Human Library –*de mensbibliotheek*- is een Deens initiatief dat al in een aantal Nederlandse steden (waaronder Groningen en Tilburg) een succesvolle editie heeft gekend. Dinsdag 18 april 2017 was er een voorbereidingsbijeenkomst voor de Apeldoornse boeken in het CODA museum. Het zaaltje vulde zich langzaam met mensen, een aantal bekenden en ook veel nieuwe gezichten. Ook de vrijwilligers die assisteren tijdens de dag zelf zijn aanwezig. Het is een leuke groep enthousiaste en nieuwsgierige mensen die er veel zin in hebben er met elkaar een succesvolle dag van te gaan maken. En ondanks de verschillende verhalen zijn we het allemaal wel over één vraag eens, hoe gaat dit in Apeldoorn uitpakken, het is geen studentenstad, het is ja... gewoon Apeldoorn?!

Zaterdag 22 april is het dan zover, in de ochtend worden we in een zaaltje van de bibliotheek bijgepraat over de dag. Het team vrijwilligers wordt ondersteund door een groep studenten uit Maastricht en de Apeldoornse boeken worden met leuke en spannende boeken uit Groningen aangevuld. Een mooie bonte verzameling mensen, de sfeer zit er goed in en iedereen vindt het wel een beetje spannend én hoopt gelezen te worden.

Wanneer de eerste mensen de bibliotheek bezoeken worden ze verwelkomd door een promotieteam die de levende boeken aanprijst. In het begin worden enkele boeken uitgeleend en zitten de andere

boeken wat onwettig te wachten tot ze worden opgeroepen om uitgeleend te worden. In de studieruimte naast de jeugdbibliotheek zijn de tafels gereserveerd voor de gesprekken.

Mijn eerste gesprek is met twee bekende politieke vriendinnen, Talitha en Daniëlla. Ik vind het erg leuk om met hun de dag af te trappen. Ik vertel over leuke ervaringen maar ook vervelende confrontaties van homofoob geweld dat ik persoonlijk heb ervaren en dat maakte wel indruk.

Mijn tweede gesprek was met een vrijgezelle vrouw. Ze vertelt over haar coming out en dat haar ouders haar naar therapie wilden sturen toen zij jong was. Plaatjes kijken van mannen en dan “medicatie” toegediend krijgen. Gelukkig voor haar was de behandeling te prijzig voor haar ouders. Toch krijg ik de rillingen over mijn lijf wanneer ik beseft dat het relatief kort geleden is dat dit soort praktijken algemeen geaccepteerd werden, en hoeveel levens er ernstig door verwoest zijn. Mooi dat tijden veranderen. Toch vindt zij, wanneer ik haar vertel dat jongeren tegenwoordig bewuster met gender en seksualiteit omgaan, dat het neigt naar modeverschijnselen, iets waar zij niks meer heeft. Net zoals dat naakte en extraverte tijdens de gaypride. “Misschien ben ik wel wat conservatief” zegt ze tegen me. “Homo- en biseksuelen zijn gelukkig net zo divers als heteroseksuelen” antwoord ik haar.

Het derde gesprek is weer een duogesprek met een jongere en iets oudere dame. “Moeder en dochter...?” vraag ik ter introductie, waarna er een hard gelach uitbreekt. Het zijn twee goede vriendinnen die elkaar via een thema-avond in ACEC hebben leren kennen. Ze zijn beide maatschappelijk betrokken en gaan graag met andere Apeldoorners in gesprek om meer van elkaar te begrijpen. Ik vertel hen over mijn ervaring als jongerenwerker die uit de kast komt in een jongerencentrum waar veel jongeren met een Islamitische achtergrond komen. Ik vertel hen dat ik het een confronterende en heftige ervaring vond, waar ook enkele bedreigingen werden geuit. Ik was bang dat de situatie zou gaan escaleren en gevolgen zou hebben in de omgang met de jongeren. Het meest confronterende vond ik echter nog wat mijn angst met mijn gedachten en vooroordelen deed. Mijn eigen jongeren hadden geen namen meer, maar waren moslims die een potentieel gevaar voor mij vormden. Ik vond het erg confronterend hoe diepe angst je zicht kan vertroebelen en je geest kan vernauwen. Ook ik heb -met al mijn mooie idealen- vooroordelen en ben ook vatbaar voor angst en groepsdruk. En dat is wel de belangrijkste boodschap die ik vandaag wil vertellen: om ook kritisch naar jezelf te blijven kijken en je emoties te erkennen en herkennen. Toch was deze ervaring die ik als jongerenwerker had bijzonder, omdat ik veel openhartige gesprekken heb gehad met de jongeren en ik respect en vertrouwen heb mogen blijven ontvangen, ondanks de dilemma's.

Het laatste duo is een jonge vader met zijn dertienjarige zoon. “Vader en zoon” zeg ik met grotere zekerheid. Ja het zijn vader en zoon. Ze wilden beiden een boek kiezen, vader koos de Turkse schrijfster en de zoon kiest mij uit. Hij steekt gelijk van wal “Wanneer wist je voor het eerst dat je homo was” om vervolgens te vragen “Hoe heeft het je leven veranderd toen je uit de kast kwam”. Ik vertel hem over mijn schooltijd toen ik even oud was als hij. Ik wist in de brugklas dat ik jongens leuk vond maar ik durfde daar niet voor uit te komen, omdat het voor mij destijds hetzelfde was als mijn doodvonnis tekenen. “Dat kwam zeker pas aan het einde van je middelbare school” vraagt zijn vader, “Ja klassiek hè, toen begon ik het wel de eerste mensen te vertellen, maar het heeft nog tot mijn MBO studie geduurd dat ik er echt open over durfde te zijn” antwoord ik aan de vader. Ik vertel hoe belangrijk het voor mij is geweest bij mensen terecht te kunnen. Het waren twee oplettende docenten die zagen dat ondanks mijn leergierige houding en goede cijfers, ik er niet gelukkig uitzag. Zij hebben mij hierop aangesproken, waarop ik alles op tafel heb gelegd en dat luchtte op. Ik heb veel steun aan hen gehad ik durfde eindelijk echt mezelf te zijn. Ik vraag aan de jongen of hij homoseksuele mensen kent, vrienden, familie een docent op school? Hij vertelt dat hij niet echt homoseksuele mensen kent, maar dat ze op hun school wel een goede vertrouwenspersoon hebben die je op weg kan helpen bij het vinden van oplossingen als je tegen dingen aanloopt. “En doet jullie school ook mee aan Purple Friday” vraag ik aan hem? “Ja ik had paarse sokken aan” vertelt hij lachend. Tot slot vertel ik wat het effect van scheldwoorden zoals “homooo” kunnen hebben in het creëren van een bepaalde negatieve sfeer. De jongen vertelt dat hij ook weleens homo als scheldwoord gebruikt omdat het op school en in de klas een gangbaar scheldwoord is. Hij vertelt dat hij hier bewuster mee wil omgaan en het woord als scheldwoord probeert te vermijden, waarop zijn vader trots en instemmend knikt. Een geweldig gesprek om de dag mee af te sluiten. Verandering begint met bewustwording en als jongeren zichzelf al zulke goede vragen durven te stellen, het gesprek durven aangaan en ook reflecteren op zichzelf dan gaan we een tolerantere toekomst tegemoet!

Bas Koers

Reageren? groenlinks@apeldoorn.nl

Zoeken naar:

Zoeken

Nieuwsbrief

Voornaam:

Achternaam:

Emailadres:

verzenden

[Landelijke Website](#)

Laatste Groenlinks055 Tweets

 groenlinks055
@groenlinks055

RT @debroervanroos: voor een kinderpardon dat wel werkt, ongeacht je politieke kleur. teken (20.000 handtekeningen eerste uur), laat je...
<https://t.co/brDFsgcSow>
4 uur ago

 groenlinks055
@groenlinks055

De algemene beschouwingen van @groenlinks055, zojuist uitgesproken door onze fractievoorzitter @RachelRR77 Over ons...
<https://t.co/EjT09NCGRK>
6 uur ago

 groenlinks055
@groenlinks055

Wij zijn als 8e aan de beurt.   @RachelRR77 succes!
<https://t.co/F6Wi4yXrz>
8 uur ago

 groenlinks055
@groenlinks055

RT @mvn45: Einduitslag benchmark afvalscheiding. Diftar icm omgekeerd inzamelen is meest kosteneffectieve inzamelstrategie. Fe...
<https://t.co/IqDasFKOUO>
8 uur ago

 groenlinks055
@groenlinks055

@VegoGert Afspraak was te wachten op raadsopdracht windenergie. Er zou eerst ook in provincie gekeken worden naar m...
<https://t.co/50HpkRJO7n>
1 dag ago

Volg ons op:

 0k 1k